

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **B. W.**

skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k.

w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2024 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu

Okręgowego w Szczecinie 19 lipca 2023 r. sygn. akt IV Ka 629/23, zmieniającego

wyrok Sądu Rejonowego w Łobzie z 19 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 7/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z 19 lipca 2023 r. sygn. akt zmienił zaskarżony apelacjami obrońców i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych wyrok Sądu Rejonowego w Łobzie z 19 stycznia 2023 r. sygn. II K 7/22, którym oskarżony B. W. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 163 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono mu karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności. Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k., sąd I instancji

zasądził od oskarżonych (B. W. i innego wskazanego w wyroku oskarżonego) solidarnie na rzecz E. i A. małżonków W. obowiązek częściowego naprawienia szkody w kwocie 311 240,52 (trzystu jedenastu tysięcy dwustu czterdziestu 52/100) złotych, a także orzekł solidarnie od oskarżonych B. W. i innego wskazanego w wyroku oskarżonego zadośćuczynienie:

- w kwocie 100 000 (sto tysięcy) złotych na rzecz E. W. (pkt VI wyroku),
- w kwocie 100 000 (sto tysięcy) złotych na rzecz A. W. (pkt VII wyroku),
- w kwocie 50 000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych na rzecz B. W. (pkt VIII wyroku),
- w kwocie 50 000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych na rzecz K. W. (pkt IX wyroku).

Zmieniając powyższy wyrok, sąd II instancji obniżył kwotę obowiązku częściowego naprawienia szkody, określoną w pkt V orzeczenia do 235 954,00 (dwustu trzydziestu pięciu tysięcy dziewięciuset pięćdziesięciu czterech) zł (pkt I wyroku) w pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II wyroku).

Kasacje od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie wywiedli obrońcy skazanego B.W. Adw. D. B. zarzucił zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz naruszenie art. 6 k.p.k. w zw. z art. 169 § 2 k.p.k. i art. 170 § 3 k.p.k.

Wobec powyższych zarzutów obrońca adw. D. B. wniósł o: uchylenie zaskarżonego oraz wyroku go poprzedzającego i uniewinnienie skazanego B. W., a także o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Natomiast adw. P. J. w wywiedzionej przez siebie kasacji zarzucił: - rażące naruszenie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. oraz szereg innych naruszeń, a mianowicie: - art. 5 § 2 k.p.k. oraz - art. 7 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 6 k.p.k.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca adw. P. J. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie skazanego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedziach prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego okazał się bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia,

jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia, czego natomiast autor wniosku w niniejszej sprawie nie wykazał. Sąd Najwyższy zauważa także, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., czynią wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwym, dopiero gdy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy - adw. D.B. o

wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia - nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji - w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]